
CUVÂNTAREA

Inalt Prea Sfințitului Mitropolit

NICOLAE

al Ardealului

la congresul anual al „Astrei“ din

24 Noemurie 1940

SIBIU, 1941

TIPARUL TIPOGRAFIEI ARHIDIECEZANE

2.66.635/968

66635

PT/43617

Cuvântarea

*I. P. Sale Mitropolitului NICOLAE
la congresul anual al »Astrei« din
24 Noemvrie 1940*

*Domnule Președinte,
Onorată Adunare Generală,*

In grele vremuri ne-am întrunit noi astăzi aici! Bătrâna „Astra“ a voit să-și țină adunarea generală din acest an aici în Sibiu pentru a lua, ca eroul mitic, contact cu pământul din care a răsărît, primind astfel noi puteri de viață, și pentru a-și limpezi problemele ce i se pun în față situației de azi. Situația actuală este nespus de grea, dar cu toată greutatea ei trebuie să ne păstrăm curajul neștirbit, credința întreagă și nezdruncinată, nădejdile treze și neșovăitoare în reînfăptuirea deplină a idealului nostru național. (Aplauze puternice).

Oricât de mult s'ar cutremura pământul sub picioarele noastre, nu trebuie să ne clătinăm o clipă în credința noastră în marele ideal românesc. Suntem datori să ne îndrumăm toată viața noastră, toate gândurile și simțirile noastre spre o singură țintă: hotarele cari, — vai, n'am fost în stare să le apărăm, — să le vedem iarăși întregite. (Aplauze prelungite).

Domnule Președinte, în cuvântarea Domniei Voastre ați formulat afirmația că „Astra” e obligată prin statute să nu facă politică. Interpretarea aceasta a statutelor poate să fie simpatică. Dar eu sub politică înțeleg, în mijlocul unei instituții culturale ca aceasta, tot ce poate contribui la înălțarea unui popor și la realizarea idealurilor lui. În sensul acesta noi și în cadrul acestei instituții prin orice gândire și simțire tindem la infăptuirea idealului ce ne încalzește sufletele noastre. Un popor nu poate trăi din renunțări și abdicări. (Sala întreagă aplaudă ridicată în picioare). Un popor trăește din afirmarea drepturilor sale imprescriptibile. Cu cât imprejurările s'ar arăta mai maștere, din mijlocul lor să strigăm cu toată

puterea: Nu renunțăm și nu vom renunța niciodată la drepturile noastre, la moștenirea noastră strămoșească!

Noi nu vrem să facem nimănuia dificultăți. Dar nu e nici o dificultate pe care să o punem mai presus de revendicările noastre naționale. Nimeni pe lume nu poate subordona altui interes ceeace formează aspirațiunea fundamentală a unui neam întreg..

Intre mijloacele ducătoare la ținta înfăptuirii idealului nostru național, am ales, ca cel mai scump, cultura. Tovărășia noastră culturală „Astra”, care a văzut vremuri grele, să strângă, cu luminile și cu curajul ei acumulat în curs de decenii aspre, în jurul vătrei sale pe toți fii neamului. Azi chemăm pe toți Români să se întoarcă din împrăștierea lor la sânul acestei instituții, să-și înfrățească gândurile și puterile, să lase tot ce i-a desbinat și într'o solidaritate unanimă să pășească pe drumurile ei. Cultura e chemată să adâncească, să înalte conștiința neamului, făcând-o trează până în ultima colibă românească. Să ne întoarcem la o mai adâncă conștiință de

noi înșine, de destinul nostru în lume și de demnitatea noastră națională. Nicicând n' am avut o atât de mare nevoie de o refacere a forțelor sufletești ale națiunii, ca azi. Încordându-ne puterile în această direcție, suntem convinși că peste voința noastră, încheiată într'o hotărâre nezdruncinată, nu există forță pe lume care să ne poată birui. Poți să înfrângi rezistențe fizice, dar voința de a trăi a unui popor nu poate fi biruită de nimic. Vorbesc în numele acelei sfinte instituții căreia i s'a incredințat spre propovăduire cuvântul din cer: „Nu vă temeți de cei ce pot ucide trupurile voastre, dar sufletele nu“.

S'a spus azi dela amvonul bisericii că mai înainte și mai presus de orice un neam trăește prin sufletul său. Nu există neam care să fi verificat mai mult acest adevăr ca neamul nostru. Tot ne-au luat dușmanii și asupratorii noștri: avutul, libertatea, viața. Sufletul însă nu l-au dat strămoșii. Și prin el au biruit și vom birui și noi în viitor.

Să avem eroismul moral de a ne păstra neșirbită încrederea în forțele neamului. Să ne

păstrăm întregi nădejdile în viitorul românismului.

In numele bisericii, a acelei instituții sfinte, care în toată bunăvremea s'a identificat cu soarta neamului nostru, fac mărturisirea și făgăduința sărbătorească de a sta cu toate puterile noastre în ajutorul „Astrei” și a fiinelor ei; de a sta neclintiși cu rugăciunile noastre și ale întregei preoțimi pe lângă aspirațiunile integrale ale neamului nostru.

Rog pe bunul Dumnezeu să-și coboare binecuvântările sale asupra țării, a poporului nostru și asupra aspirațiunilor mari și sfinte ale lui.

Dumnezeu să ne ajute!

